

[Udenrigsministeren]

netop i El Salvador og Guatemala, det står værst til. Krænkelser af de mest fundamentale menneskerettigheder er nemlig blevet en del af hverdagen i disse lande.

Jeg har allerede nævnt dødspatroljernes fremfærd; jeg kan tilføje bombardementer af landsbyer, der har kostet mange civile livet, de politiske mord og egentlige massakrer. Alt dette er karakteristiske eksempler på de overgreb, der finder sted i området. Og tusinder af flygtninge og hjemløse vidner om problemets størrelse.

Krænkelsernes omfang og deres grovhed har ført til, at menneskerettighedssituationen både i El Salvador og i Guatemala er blevet taget op til behandling i FN. For tre år siden blev det besluttet at udpege en særlig FN-rapportør om El Salvador, og det samme skete for et år siden med hensyn til Guatemala. Danmark var blandt de lande, der tog initiativ til disse skridt, og Danmark er hele tiden gået ind for de resolutioner, der er blevet vedtaget herom inden for FN. Den skarpe kritik, der er kommet til orde i disse resolutioner, dækker den danske holdning til de overgreb, der sker.

I resolutionerne om El Salvador opfordres dette lands regering til at optage en dialog med alle repræsentative kræfter i landet med henblik på at tilvejebringe en samlet politisk forhandlingsløsning og sikre en varig fred. Alle andre lande opfordres til ikke at blande sig i El Salvadors indre anliggender og til at standse leverancer af våben og al militær bistand til begge borgerkrigens parter.

Selv om der ikke er borgerkrig i Guatemala, har situationen dér mange lighedspunkter med forholdene i El Salvador. I begge lande har uroen og volden dybe rødder i de sociale og økonomiske forhold, og det fastslås i de vedtagne resolutioner om Guatemala, at gennemførelse af jordreformer og indførelse af et uafhængigt retssystem med effektive retssikkerhedsgarantier er nødvendige forudsætninger for en varig forbedring.

De grove overgreb mod de mest elementære menneskerettigheder, som foregår i El Salvador og i Guatemala, må ikke få os til at glemme, at menneskerettighederne også krænkes i andre lande i området. For Nicaraguas vedkommende giver den håndfaste integration af misquitoindianerne og flytningen af et stort antal indianere fra de udsatte grænseområder mod Honduras også anled-

ning til bekymring. Det må samtidig erkendes, at der i Nicaragua er større åbenhed om disse spørgsmål end i andre lande i området, hvor forholdene med hensyn til menneskerettighederne er kritisable, og det er også bemærkelsesværdigt, at henvendelser fra Amnesty International i en række sager hurtigt har ført til oplysninger og løsladelser i dette land.

I den aktuelle særdeles spændte situation i Mellemamerika har fredsbestræbelserne fra den såkaldte Contadoragruppe påkaldt sig særlig interesse. Contadorgruppen består af Mexico, Colombia, Venezuela og Panama, og den har nu i over et år skridt for skridt formået at få de fem mellemamerikanske lande Honduras, Nicaragua, El Salvador, Guatemala og Costa Rica til at acceptere en lang række principper og målsætninger. Det drejer sig f.eks. om foranstaltninger med henblik på våbenkontrol, om at oprette direkte kommunikationskanaler mellem landene i området med sigte på at forebygge konflikter og om gradvis fjernelse af udenlandske militærrådgivere.

Der forudses også ophør af enhver form for støtte til grupper, der søger at undergrave de mellemamerikanske regeringer, herunder fra et andet mellemamerikansk land, og der forudses desuden initiativer, der kan garantere den fulde respekt for menneskerettighederne og gennemførelse eller revision af valglovgivning med sigte på at gennemføre valg, der garanterer befolkningen en effektiv valgdeltagelse. Contadoralandene har også taget skridt til at udarbejde planer til håndtering af regionens svære økonomiske og sociale problemer. Og for tiden er nogle arbejdsgrupper i færd med at udmønte disse principper og målsætninger i en række to- og flersidede aftaleudkast.

Det næste møde mellem udenrigsministrene i de fire Contadoralande og deres fem mellemamerikanske kolleger vil formentlig finde sted nu i slutningen af april. Man skal ikke undervurdere problemernes omfang, men Contadorgruppens bestræbelser har dog utvivlsomt medvirket til at forebygge en yderligere optrapning og internationalisering af konflikterne i Mellemamerika, og man må håbe, at disse fire latinamerikanske lande også i den forestående meget vanskelige fase vil kunne bringe en løsning på de mellemstatslige spændinger i området nærmere og